

Sygn. akt III Cz 1191/19

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

Sędziowie Sądu Okręgowego: Tomasz Pawlik

Magdalena Balion – Hajduk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 stycznia 2020 r. w G.

sprawy z powództwa K. K.

przeciwko P. J. (1), B. J. (poprzednio F.), P. J. (2) i K. J.

o wydanie nieruchomości

na skutek zażalenia pozwanej P. J. (2)

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 postanowienia Sądu Rejonowego w (...)

z dnia 22 maja 2019 r., sygn. akt I C 2336/18

postanawia:

1. **oddalić zażalenie;**

2. **zasądzić od pozwanej P. J. (2) na rzecz powódki kwotę 450 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.**

SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Leszek Dąbek SSO Tomasz Pawlik

Sygn. akt III Cz 1191/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w (...) w punkcie 2 postanowienia z dnia 22 05 2019r. między innymi odrzucił sprzeciw pozwanej P. J. (3) od wyroku zaoczonego z dnia 27 02 2019r., uznając, że wobec oddalenia wniosku o przywrócenie terminu do jego wniesienia, pozwana nie dochował terminu do jego wniesienia.

Orzeczenie zaskarżyła **pozwana P. J. (2)**, która wniosła o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu oraz o uchylenie zaskarżonego orzeczenia.

Zarzuciła, że przy ferowaniu zaskarżonego postanowienia naruszono regulację art. 344 § 1 oraz art. 168 § 1 k.p.c., poprzez odmowę przywrócenia terminu i odurzenie sprzeciwu „pomimo, iż pozwana uprawdopodobniła, że nie wniosła sprzeciwu w terminie bez własnej winy”. W ocenie skarżącej „sąd pominął fakt, iż pozwana P. J. (2), niezależnie od tego, że nigdy nie odbierała korespondencji, zdając się w tym zakresie na rodziców, nie przebywała w tym czasie w domu rodzinnym, lecz u narzeczonego, z którym jest w ciąży”. Skarżąca przyznała, iż odwiedzała rodziców (w szczególności chorego ojca długo z nimi przebywała, jednak „nie mieszkała tam w sensie dosłownym.”.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Adresowana do pozwanej przesyłka zawierająca odpis wyroku zaocznego została doręczona na adres, pod którym pozwana w dacie doręczenia miała stałe miejsce zamieszkania.

Doręczyciel dokonując doręczenia nie zastał skarżącej pod wskazanym powyżej adresem, w konsekwencji czego stosownie do regulacji art. 139 § 1 k.p.c. przesyłka pocztowa zawierająca powyższe pismo została w dniu 01 03 2019r. złożona w placówce pocztowej, o czym umieszczono zawiadomienie w miejscu doręczenia, a następnie po upływie terminu w dniu 12 03 2019r. doręczyciel powtórzył czynności zawiadomienia (dowód doręczenia: k- 75 akt). Pomimo tego skarżąca nie odebrała przesyłki pocztowej, wobec czego należy uznać ją za doręczoną z dniem 18 03 2019r. i od dnia następnego rozpoczął biec przewidziany w art. 344 § 1 k.p.c. dwutygodniowy termin

do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego, który upłynął z dniem **02 04 2019r.**

Regulacja art. 168 § 1 i § 2 k.p.c. uzależnia przywrócenie terminu procesowego od kumulatywnego spełnienia przesłanek: braku winy strony w uchybieniu terminowi i powstanie w wyniku tego uchybienia ujemnych dla niej skutków procesowych.

Pozwana wniosła sprzeciw od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego dopiero w dniu **05 04 2019r.**, tj. już po upływie powyższego terminu.

Wnosząc wniosek o przywrócenie terminu nie wykazała jednak, że w czasie doręczania przesyłki pocztowej zawierającej odpis wyroku zaocznego na stałe nie mieszkała po adresem jej doręczenia.

Gdyby nawet przyjąć, że w tym czasie przebywała ona u swego narzeczonego - czego nie wykazała (nie wskazała nawet jego tożsamości, a przede wszystkim adresu jego miejsca zamieszkania) – to nie zwalniało jej to od obowiązku kontrolowania doręczeniowej skrzynki pocztowej znajdującej się w miejscu jej stałego zamieszkania i powierzenia tych czynności swoim rodzicom, tym bardziej, że jej ojciec miał trudności

w poruszaniu się a jej matka była zaabsorbowana pracą zawodową.

W tym czasie była ona już osobą dorosłą (miała 28 lat) i powinna była liczyć się ze związanymi z tym możliwymi negatywnymi konsekwencjami.

Z podanych względów nie dochowała ona zatem należytej staranności przy odbiorze kierowanej do niego korespondencji pocztowej, co równoznaczne jest z jego niedbalstwem przy ich dokonywaniu i dlatego ponosi on winę w niedochowaniu terminu

do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego.

W świetle przywołanej powyżej regulacji czyni to jej wniosek o przywrócenie terminu do wniesieniu sprzeciwu od wyroku zaocznego bezzasadnym i obligowało Sąd pierwszej instancji do jego oddalenia, a w konsekwencji tego do odrzucenia samego sprzeciwu - w oparciu o regulację art. 344 § 3 k.p.c. - jako wniesionego po upływie terminu.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym orzeczeniu i zażalenie jest bezzasadne w rozumieniu art. 385 k.p.c. związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c., a to z mocy zwartej w nim regulacji prowadziło do jego oddalenia.

Reasumując zaskarżone rozstrzygnięcie jest prawidłowe i dlatego zażalenie jako bezzasadne oddalono w na mocy art. 385 k.p.c. związku z art. 397

§ 2 zd. 1 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację

art. 98 § 1 k.p.c., biorąc pod uwagę, iż skarżąca uległa w całości w postępowaniu zażaleniowym i powinna zwrócić powódce poniesione przez nią w tym postępowaniu koszty zastępstwa procesowego.

SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Leszek Dąbek SSO Tomasz Pawlik